

De rol van de Aura tijdens het communiceren

DHARMA-LEZING DOOR ROB VAN DEN BERG

vrijdag 19 oktober 2018 van 20.00 – plm. 22.15 uur

Als kind was er een samen zijn zonder regels. Met dat we ouder werden en taal een steeds grotere rol ging spelen, kwamen ook de geschreven en ongeschreven regels.

En inmiddels leven we in een wereld waarin we op verschillende manieren kunnen communiceren met anderen en zelfs met de wereld in zijn geheel.

Middelen om te communiceren zijn al heel oud. Vroeger liet men abstracte tekens of concrete tekeningen voor elkaar achter, maar men wist van elkaar, men begreep de aanwijzingen en was dan in gedachten bij elkaar. Men voelde elkaar, als het ware.

De communicatie kenmerkte zich door persoonlijk contact, direct of indirect.

En er is een periode geweest waarin ook wetenschappelijke kennis alleen uitgewisseld werd in een persoonlijk contact tussen meester en leerling.

Tot voor een paar eeuwen vond de meeste communicatie plaats door bij elkaar op bezoek om met elkaar te praten en naar elkaar te luisteren. En was dat niet mogelijk, dan stuurde men een handgeschreven brief.

Met de krant, de telegrafie, de fax, de radio en de TV zijn er de laatste periode echter veel communicatiemiddelen gekomen, waarin het persoonlijke contact steeds meer op afstand is komen te staan of zelfs ontbreekt. Inmiddels gebruiken we de telefoon om met elkaar te appen, te twitteren en noem maar op. We hebben nu zelfs meer vrienden op facebook dan dat we in werkelijkheid ooit ontmoet hebben. Bij dat soort vormen van communicatie kent men vaak elkaar totaal niet of nauwelijks en ontbreekt een persoonlijke band.

Dit laatste heeft grote gevolgen voor de manier waarop informatie in die communicatie verwerkt wordt, ja, het medium van communicatie is daardoor zelfs van zijn oorspronkelijke betekenis vervreemd geraakt.

Communicatie is al lang niet meer wat het zou moeten zijn: een ontmoeting!

Wat is er fout gegaan en waarom? En minstens zo belangrijk: welke gevolgen heeft dat voor de manier waarop onze samenleving zich aan het ontwikkelen is? We denken meer met elkaar te communiceren, terwijl de eenzaamheid onder mensen toeneemt.

Een aantal jaren geleden deed een virtueel vriendje, de Tamagotchi, zijn intrede. We moesten ervoor zorgen, eten en aandacht geven, anders ging hij dood. Was dat goed?

Nu hebben we het er al over om onze ouderen en zieken door robots te laten verzorgen, zelfs hun gezelschapsdames te laten zijn. Ik weet het: de knuffel van mijn kinderen had ook een beetje die functie. Maar moet alle aandacht teruggebracht worden tot het niveau van een knuffel? Zit er dan geen meerwaarde in een persoonlijk contact?

Wat heeft dit alles voor gevolgen voor hoe wij nu onze kinderen opvoeden, onze zieken en ouderen verzorgen? Voor hoe we binnen relaties met elkaar omgaan?

In deze lezing gaan we na, welke rol onze Aura in dit geheel heeft? Kunnen we onze ervaringen, kennis en vooral inzichten in het functioneren van de aura en chakra's gebruiken om onze communicatie weer tot de beleving van een ontmoeting te maken in plaats van slechts tot een uitwisseling van gegevens?

Hierover hopen we jullie te kunnen ontmoeten op 19 oktober.

De kosten zijn € 15,00. In verband met het beperkte aantal plaatsen graag even opgeven bij Nanny (06 29030920).

Groetjes, Nanny & Rob